

kdo máš oči ke čtení, čti!

- komunikace mezi žákem a učitelem probíhá zpravidla formou **neosobního** dopisu
- píšeme-li učiteli nebo někomu, s kým se málo známe, formulujeme dopis **zdvořileji**
- **forma** dopisu **je ustálena** společenským zvykem
- dopis obsahuje **oslovení**, vlastní **sdělení** a **pozdrav s podpisem**
- příklady oslovení: *Vážená paní profesorko!* *Vážený pane magistře!* Za oslovením píšeme vykřičník nebo čárku, za čárkou ovšem pokračujeme malým písmenem. Druhý způsob je běžnější
- příklady pozdravu: *S pozdravem...* *Se srdečným pozdravem...* Za pozdravem už nenásleduje interpunkce
- podepisujeme celým jménem
- honosných titulů, např. „velevážený“ nebo „vysoce ctěný,“ se již dnes neužívá

MELICHAR, Jiří a Vlastimil Styblík. *Český jazyk: rozšířený přehled učiva základní školy s cvičeními a klíčem*. 10. vyd. Praha: SPN 1988, s. 216.